

תת"ע 4323/09/19 - אברהם שפירא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4323-09-19 מדינת ישראל נ' שפירא
תיק חיצוני: 61119614602

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	אברהם שפירא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.12.2019.

המבקש קיבל דו"ח שמספרו 41114647922 המייחס לו עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 19.2.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי למיטב זכרונו לא קיבל לידיו הודעה על מועד הדיון שנקבע בעניינו. לטענתו באותו היום חולה ולא חש בטוב.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי העבירה נשוא כתב האישום בוצעה ביום 19.2.2019 וכי המבקש קיבל את הדו"ח הנדון לידיו. לטענת המשיבה, ביום 15.5.2019 הגיש המבקש בקשה להישפט וביקש לשלוח את ההזמנה לדיון לכתובת "הקבלן 18/6, ירושלים".

לטענת המשיבה הזימון לדיון נשלח למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד בפנים שהיא הכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט. לטענתה, המבקש לא טען כי אישור המסירה לא נשלח לכתובתו הרשומה במשרד הפנים או כי חלה טעות. משכך, לטענת המשיבה לא עמד המבקש בנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו.

המשיבה טענה כי המבקש לא הצביע על טעם מיוחד של עיוות דין בעניינו ואף לא התייחס לעצם ביצוע העבירה.

המשיבה הוסיפה וטענה כי המבקש לא צירף תצהיר או מסמך התומך בבקשתו.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל**, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקש טען כי למיטב זכרונו לא קיבל הודעה על הדיון שנקבע בעניינו.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 כי:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדין נשלחה לנמען בדואר רשום.

על-פי אישור משלוח דבר דואר רשום וכן תדפיס מעקב משלוחים מטען דואר ישראל שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה למועד הדיון שנקבע ליום 3.12.2019 נשלחה לכתובתו של המבקש ונמסרה ליעדה.

המבקש הוסיף וטען כי ביום הדיון היה חולה וכי לא חש בטוב. הבקשה אינה נתמכת בתצהיר והמבקש אף לא צרף מסמך רפואי המבסס את טענתו. משכך, איני סבורה כי המבקש הוכיח שמצבו הרפואי לא אפשר לו להתייצב לדיון ומהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש הכולל 11 עבירות קודמות מתוכן עבירה דומה לעבירה בה הורשע משנת 2003, ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תש"פ, 16 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.